

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 110/12
Люксембург, 6 септември 2012 г.

Заклучение на генералния адвокат по съединени дела C-237/11 и
C-238/11
Франция/Парламент

Генералният адвокат г-н Mengozzi предлага на Съда да отмени решенията на Европейския парламент относно графика на парламентарните заседания за 2012 г. и 2013 г.

Според генералния адвокат пленарните заседания през октомври 2012 г. и 2013 г. са разделени изкуствено на две части от Парламента и не могат да бъдат квалифицирани самостоятелно като месечни пленарни заседания

Договорите¹ задължават Европейския парламент, чието седалище е установено в Страсбург, да се събира на дванадесет месечни пленарни заседания годишно, включително и заседанието относно бюджета, като продължителността на тези заседания не е уточнена. Прието е през октомври в Страсбург да се провеждат две пленарни заседания, за да се компенсира отсъствието на пленарно заседание през август. Съгласно установената практика редовните пленарни заседания, които са с продължителност четири дни², се провеждат в Страсбург, а допълнителните заседания по принцип се провеждат в последователни полудни в Брюксел.

С две изменения, направени чрез приети на 9 март 2011 г. две решения, Парламентът променя графика на заседанията за 2012 г. и 2013 г. От една страна, едното от двете пленарни заседания от четири дни, чието провеждане е предвидено за октомври 2012 г. и октомври 2013 г. в Страсбург е премахнато. От друга страна, останалите пленарни заседания за октомври 2012 г. и октомври 2013 г. са разделени на две части: по този начин се предвиждат две различни пленарни заседания по два дни в седмицата 22—25 октомври 2012 г. и още две в седмицата 21—24 октомври 2013 г., които трябва да се проведат в Страсбург.

Франция иска от Съда на Европейския съюз да отмени посочените две решения на Парламента. Подкрепяна от Люксембург тя твърди, че решенията нарушават Договорите и практиката на Съда³. Франция упреква Парламента, че е нарушил последователността в ритъма на пленарните заседания, тъй като насрочва допълнителни заседания в Брюксел при положение, че предвижда провеждането само на единадесет пленарни заседания в Страсбург. Единствената цел на Парламента била да намали продължителността на пребиваване на членовете на Европейския парламент в седалището на Парламента в Страсбург като намаляването не било обосновано с необходимост, свързана с вътрешната организация на работата в тази институция. Приемането на еднакъв график за 2012 г. и

¹ През 1992 г. по време на срещата на високо равнище в Единбург правителствата на държавите членки приемат „Решението от Единбург“ за местоположението на седалищата на институциите и на някои служби и агенции на Европейските общности. На междуправителствената конференция, довела до приемането на Договора от Амстердам, е решено към Договорите да се приложи Решението от Единбург. Понастоящем това са протоколи № 6, приложени към ДЕС и ДФЕС, както и протокол № 3, приложен към Договора за Еврoатом, които възпроизвеждат съдържанието на Решението от Единбург (член 1, буква а).

² Понастоящем пленарните заседания се провеждат от 17 часа в понеделник до 17 часа в четвъртък. През 2000 г. Парламентът промени тяхната продължителност като премахна заседанията в петък.

³ Решение на Съда от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент (дело C-345/95). С това решение Съдът отменя решението на Европейския парламент от 20 септември 1995 г. с довода, че с него не се насрочват дванадесет редовни пленарни заседания в Страсбург за 1996 г.

2013 г. потвърждавало, че по този начин не се отговаря конкретно на възникнала нужда, а се цели именно утвърждаването на определена практика.

В заключението си генералният адвокат г-н Paolo Mengozzi предлага на Съда да уважи като основателна жалбата на Франция.

В самото началото той напомня, че макар Съдът да не може да пренебрегне обстоятелството, че в момента задължението на Парламента да заседава в Страсбург се оспорва силно, в настоящите дела той трябва да се произнесе в съответствие с правото.

Най-напред генералния адвокат напомня приноса на практиката на Съда, съгласно която последният приема, че седалището на Парламента в Страсбург означава мястото, където в последователен ритъм трябва да се провеждат дванадесет редовни пленарни заседания, включително и заседанието относно бюджета. Следователно допълнителните пленарни заседания могат да се насрочват в друго място на работа (в Брюксел) само, ако Парламентът проведе дванадесетте редовни заседания в Страсбург, където е седалището на институцията. Освен това Съдът поставя разграничителна линия между правомощията на държавите членки при определянето на седалището на институциите и правомощията, които трябва да се признаят на Парламента относно вътрешната му организация.

По-нататък генералният адвокат посочва, че продължителността на пленарните заседания не е уточнена изрично нито в Договорите, нито в протоколите, нито дори във вътрешния правилник на Парламента. Липсата на изрично правило, съчетана с естественото развитие на ролята на Парламента, налага Договорите да се тълкуват динамично. За тази цел трябва да се анализира цялостната последователност на графика.

Така, на първо място, генералният адвокат констатира, че провеждането на две месечни пленарни заседания в една и съща седмица през октомври е **непоследователно**. За всеки месец на 2012 г. и 2013 г., с изключение на август и октомври, е предвидено провеждането само на едно месечно пленарно заседание в продължение на четири дни (по-точно от 17 часа в понеделник до 17 часа в четвъртък). След приемането на измененията едното от двете настоящи заседания с продължителност четири дни през октомври е премахнато и в същата седмица трябва да се проведат две заседания по два дни (от понеделник до вторник и след това от четвъртък до петък).

Така напълно обективният анализ на графика показва, че с решенията се утвърждава **прекъсване на последователността в ритъма на заседанията**. Поради това е безспорно, че щом отсъствието на заседание през август неизбежно води до непоследователност в графика — доколкото в един и същ месец трябва да бъдат проведени две пленарни заседания — то извършените изменения в графика за 2012 г. и 2013 г. задълбочават тази непоследователност.

На второ място, генералния адвокат счита, че **Парламентът не е обосновал или поне не е разяснил** причините, поради които в сравнение с другите месечни пленарни заседания продължителността на двете пленарни заседания през октомври 2012 г. и 2013 г. е била намалена до два дни за всяко от тях.

Анализирайки най-силния довод, изтъкнат от Парламента — според който с графика за 2012 г. и 2013 г. се цели намаляването на разходите, свързани с няколкото места на работа на Парламента, които разходи изпъкнали в контекста на икономическа криза — генералният адвокат по-специално признава, че при настоящото положение държавите членки биха могли да обсъдят този въпрос. Той обаче добавя, че тези разходи са част от посочените в практиката на Съда „присъщи недостатъци“ на множеството места на работа на Парламента. Тъй като договорите във всички случаи изискват дванадесет месечни пленарни заседания, провеждането в един и същ месец на две пленарни заседания, всяко от които би имало продължителност, равна на тази на заседанията през другите месеци от годината, не представлява допълнителен разход спрямо целогодишния разход за провеждането на такова месечно заседание като се включи август.

Предвид цялостната структура на графика за 2012 г. и 2013 г. е ясно, че двете пленарни заседания, чието провеждане е предвидено в една и съща седмица през октомври 2012 г. и октомври 2013 г., на практика обхващат едно единствено заседание, за което — поради липсата на убедителни разяснения от страна на Парламента — основателно може да се приеме, че **изкуствено е било разделено на две части**, за да може по не по-малко изкуствен начин да се изпълнят изискванията на Договорите.

Поради това генералния адвокат констатира, че двете заседания, насрочени в една и съща седмица през октомври 2012 г. и октомври 2013 г., не могат да бъдат квалифицирани самостоятелно като месечни пленарни заседания по смисъла на Договорите.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ (+32) 2 2964106